

Behoort bij brief no. 1317.122

Ex. no. 2

Dit rapport bestaat uit 2 blz.

VERTROUWELIJK

LANDELIJK KUNSTENAARS PROTEST (LKP)

Op 19 maart 1977 zal in Amsterdam een landelijke demonstratie, gevolgd door een zogenaamde "manifestatie strijdcultuur", plaatsvinden uit protest tegen de kunstnota van de Minister van CRM in het algemeen en tegen een onderdeel ervan, n.l. de Toneelnota, in het bijzonder.

Aan de manifestatie in Amsterdam zijn gedecentraliseerd opgezette en onder auspiciën van het Landelijk Komitee voor Politieke Vorming en Actie (LKPVenA of LAK) georganiseerde bijeenkomsten in 15 plaatsen in Nederland en België voorafgegaan.

Een bijzonder aspect van deze manifestatie is dat e.e.a. is georganiseerd door een zogenaamd "Eenheidsfront", dat wil zeggen: organisaties met verschillende politieke inzichten werken samen op basis van een minimumprogram, gericht tegen, in dit geval, het CRM-beleid als onderdeel van het regerings-beleid. Als zodanig is er sprake van een politieke manifestatie die verder reikt dan alleen het kunst- c.q. toneelbeleid.

Het initiatief voor dit "Eenheidsfront" is uitgegaan van het LKPVenA, een door trotskisten gedomineerde organisatie.

Het LKPVenA zocht en kreeg medewerking voor het Landelijk Kunstenaars Protest van:

- de Kunstenaarsorganisatie NVV;
- de Federatie van Kunstenaarsverenigingen;
- de Bond voor Beeldende Kunstenaars (BBK);
- het Anti-Cultuur-Rem-Comité (ACRC).

Dit betekent een samenwerkingsverband in de ogen van de initiatiefnemers politiek gefundeerd - van sociaal-democraten (KONVV en de Federatie), communisten (BBK en ACRC) en trotskisten. Hierbij moet aangetekend worden dat de trotskisten (leden van de Internationale Kommunistenbond - IKB) n.a.w. ook in het "sociaal-democratisch" milieu enige invloed hebben c.q. pressie hebben kunnen uitoefenen

- 2 -

hetgeen in deelname van met name de KONVV aan het LKP resulteerde.

Een en ander betekent dat over de hoofden van allen die deelnemen aan de manifestatie heen, een soort machtsstrijd wordt uitgevochten tussen communisten en trotskisten, waarbij het gaat om het verkrijgen van een hegemonie-positie binnen de buitenparlementaire oppositie. Het heeft er alle schijn van dat de trotskisten de meeste winst zullen behalen c.q. hebben behaald en dat de communisten (de CPN) slechts noodgedwongen samenwerken met de trotskisten, ten einde niet al te veel terrein te verliezen.

De trotskisten zijn erin geslaagd dit "Eenheidsfront" *) te verwezenlijken, doordat zij lange tijd de enigen zijn geweest die aandacht hebben besteed aan de zogenaamde "strijdcultuur".

Voor de trotskisten is "strijdcultuur" een middel in de klassenstrijd met vooral "agitprop-waarde" (agitatie en propaganda); het "zal de rol van de communistische partij (hier bedoeld als "voorhoede van de arbeidersklasse") verduidelijken onder wiens leiding dit proletariaat de staatsmachine gewapenderhand zal kapot slaan en de arbeidersstaat opbouwen", aldus Rik HANCKE, één van de inspirators van de "strijdcultuur"-beweging, artistiek leider van "Proloog" en behorend tot de leiding van de Internationale Kommunistenbond.

Het Landelijk Kunstenaars Protest is in Nederland het eerste "Eenheidsfront" van enige importantie dat door trotskisten tot stand is gebracht. Als zodanig is het ook een aanwijzing voor de toegenomen kracht van de Nederlandse trotskistische beweging, de Internationale Kommunistenbond (IKB) en kan het de aanzet vormen tot een nog verdere expansie van de trotskistische invloed binnen de "linkse beweging".

17 maart 1977.

*) De tactiek van het "Eenheidsfront" is aanvaard tijdens het laatst gehouden wereld-congres van de Vierde Internationale. Het wereldcongres is het hoogste leidinggevende orgaan binnen deze trotskistische beweging.